

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Емил Трайчев Стоянов,
член на научно жури за провеждане на конкурс за доцент по
професионално направление 2.4. Религия и теология (История на
православното богословие през XX век), обявен в ДВ, бр. 90 от 16.11.2012

Единствен участник в конкурса е д-р Павел Павлов. Списъкът на представените за участие в конкурса публикации включва: монография, озаглавена „Богословието като биография: Протойерей Георги Флоровски (1893-1979). Био-библиография”, 321 страници, както и 14 студии и статии (11 на български и 3 на английски език), 6 от които са под печат. В авторската справка за приносния характер на трудовете се коментират качествата на предложената монография, но не и на другите публикации. Въпреки това точки 6, 7 и може би 8 („Основни приноси”, с. 2-3) включват тематики, които да съответстват на тези публикации.

Смятам, че количеството и обема на публикациите, представени за участие в конкурса, е оптимално.

Съгласен съм с основните приноси на Монографията, както и оценявам усилията на кандидата в организирането на „редица научни конференции”, участието му в „международния проект „Православното богословие и науките” и организирането на поклонническото пътуване „Рилският чудотворец”.

Приложената „Автобиография” дава представа за сериозната преподавателска и научно-изследователска дейност на д-р Павел Павлов.

Към монографията имам някои констатации:

1) Във Въведението се коментира (във връзка с „дву-компонентната структура” на съдържанието) първата част, но не и втората (с. 9-10).

2) Трябва да се уточни терминологията: нео-патристичен (с. 10, на с. 51 – „неопатристичен”), свето-отечески (с. 10), новоотечески (с. 13; с. 59, б.

128; както и в мнението на прот. Д. Драгас на гърба на монографията) синтез.

3) В монографията Флоровски наистина е оставен да говори „на други, а не просто пишейки, да говори сам за себе си” (с. 10). Съгласен съм, че „предложения многопластов метод”, позволява „анализа на събитията във времето и открояването на причинно следствените връзки в живота на о. Георги Флоровски” („Основни приноси”, с. 1), но като че ли самият Флоровски прави този анализ или пък се очаква читателят да го направи, а не авторът.

4) Относно наречения от автора „историко-персоналистичен метод” и въобще коментара му в б. 8 на с. 16 може да се обърне внимание на труда на Ratzinger J. *God’s Word. Scripture – Tradition – Office*. 2008.

5) На някои места има подчертани (или почернени) думи и изрази без да е дадено обяснение (в ръкописите ли са подчертани или пък авторът иска да постави особен акцент? В последния случай е нужен коментар) (с. 41, 44, 247, 263, 269, 288, 289, 290, 292).

б) На някои места в бележките под линия се среща едно и също изречение: „Направените с разрешението на библиотеката копия на писмата са на разположение на автора” (с. 44, б. 88; с. 45, б. 90; с. 51, б. 100; с. 60, б. 129; с. 76, б. 171). Смятам, че не е необходимо това повторение. Става ясно, че авторът работи с архива на Г. Флоровски в Принстън.

7) Трябва да се изчистят множеството печатни грешки (с. 13, б. 3; с. 31, 72, 75, 87, 97, 100, 181, 232, 241, 277, 284)

8) В контраст с б. 246 (с. 229), категорично смятам, че интерес към архива на проф. Глубоковски има у нас, особено през последните 20 години.

9) По отношение на приложените „Писма на Флоровски до Глубоковски и Флоренски” (с. 232-285) смятам, че на места трябва да се

прецизира преводът (с. 233, 241, 243, 245, 255, 256, 261, 262, 264, 266, 268, 276, 284).

10) Интересен е опитът за изяснение на обстоятелствата във връзка с Рецензията на Флоровски на труда на проф. Глубоковски („Православие по его существо”. СПб., 1914).

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Богатата научна дейност и сериозната преподавателска работа са достатъчна гаранция за това, че д-р Павел Павлов е изграден учен и авторитетен преподавател. Въз основа на горните изводи давам положителна оценка и призовавам Научното жури, както и Факултетния съвет на Богословския факултет на Софийския университет, да гласуват с „ДА” за избора на Павел Павлов за заемане на академичната длъжност „доцент” по професионално направление 2.4. Религия и теология (История на православно богословие през XX век).

София, 01. 03.2013 г.

проф. д-р Емил Трайчев Стоянов